

Broj: X-KR-08/549-1
Sarajevo, 02.07.2009. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću sastavljenom od sudije Minke Kreho kao predsjednice vijeća, te sudija Marjana Pogačnika i Željke Marenčić, kao članova vijeća, uz učešće pravnog saradnika Emila Pinkasa, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Damira Ivankovića, zbog krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), a sve u vezi sa članom 180. stav 1. istog zakona, odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT –RZ: 48/06 od 08.01.2009.godine, nakon čega su stranke, dana 22.06.2009. godine sklopile sporazum o priznanju krivnje, Sud je dana 02.07.2009.godine, tokom javne sjednice, kojoj su prisustvovali optuženi i njegov branitelj – advokat Izet Baždarević, te tužiteljica Tužilaštva BiH – Slavica Terzić, sporazum prihvatio i donio slijedeću

PRESUDU

OPTUŽENI: DAMIR IVANKOVIĆ zv. „Dado“, sin Ivana i majke Dušanke rođeno Gašić, rođen 26.06.1970. godine u Prijedoru, nastanjen u..., općina..., JMBG..., po narodnosti..., državljanin..., po zanimanju Elektrotehničar-tehničar za PTT, pismen, oženjen, otac jednog maloljetnog djeteta, služio vojsku 1988/1989. godine u Sremskoj Mitrovici i Novom Sadu, ima čin razvodnika, vodi se u vojnoj evidenciji Prijedor, slabog imovnog stanja, neodlikovan, neosudivan, ne vodi se drugi krivični postupak, trenutno se nalazi u pritvoru,

KRIV JE

Što je:

U vremenskom periodu od kraja mjeseca aprila 1992. godine do kraja septembra iste godine a u okviru širokog i sistematičnog napada vojske i policije Srpske Republike BiH a potom Republike Srpske usmjerenog protiv bošnjačkog i hrvatskog stanovništva općine Prijedor koji napad je i izvršen u istom periodu, znajući za takav napad, u svojstvu rezervnog policajca, svjesno i voljno učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor, u cilju progona osoba bošnjačke i hrvatske nacionalnosti i vršenja zločina nad njima, imajući isti cilj sa članovima civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor, te sa vojnim i civilnim strukturama Srpske Republike BiH a potom Republike Srpske, koji cilj je podrazumijevao, na diskriminatornoj namjeri zasnovan, progon bošnjačkog i hrvatskog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj i vjerskoj osnovi sa teritorija pod kontrolom vojske i policije Srpske Republike BiH, a potom Republike Srpske, počinio, učestvovao i pomagao u pripremanju i učinjenju krivičnih djela progona kroz prisilna preseljenja stanovništva, namjerna lišavanja drugih osoba života (ubijanja), nečovječna postupanja, pa je tako:

dana 21.08.1992. godine, u navedenom svojstvu pripadnika Stanice javne bezbjednosti Prijedor i intereventnog voda policije iz Prijedora, izvršio, te učestvovao i pomagao

prilikom sprovođenja konvoja koji se sastojao od najmanje 16. autobusa, šlepera, kamiona i kamiona sa prikolicom u kojima se nalazilo preko 1.200 civila pretežno muslimanske ali i hrvatske narodnosti iz općine Prijedor, u toku kretanja konvoja prema općini Travnik, preko teritorije općina Prijedor, Banja Luka, Kneževo/Skender Vakuf i Travnik, gdje su civili trebali biti sprovedeni, po prethodno utvrđenom planu za koji je znao a u cilju izvršenja plana u više navrata od civila bošnjaka i hrvata koji su bili prevoženi vozilima u konvoju uz prijetnju da će ih ubiti oduzimao novac, zlato i druge dragocjenosti, da bi Ivanković Damir, zajedno sa drugim pripadnicima interventnog voda policije i policije iz Prijedora, prilikom zaustavljanja konvoja pored rijeke Ugar na lokalitetu planine Vlašić, svjesno i znajući da ih izdvajaju radi ubijanja, izvršio selekciju preko 200 vojno sposobnih muškaraca od ostalog civilnog stanovništva iz konvoja, i to tako što je naredeno muškarcima da izađu iz autobusa, šlepera, kamiona i kamiona sa prikolicom i izdvojio preko 200 muškaraca i natjerao te izdvojene muškarce da uđu u dva autobusa, a zatim su ih sproveli do mjesta zv. „Korićanske stijene“, na planini Vlašić, gdje su naredili muškarcima iz jednog autobusa da izađu na cestu, a potom ih sproveli do ivice ceste, iznad provalije, pa im naredili da kleknu na sami rub ceste prema provaliji, te počeli pucati iz automatskog naoružanja u tako postrojene ljude, nakon čega su tijela ubijenih padala u provaliju dok su se neke osobe iz stroja same bacale u provaliju radi izbjegavanja smrti, da bi nakon toga izvodili muškarce iz drugog autobusa, i to u manjim grupama, od dvije do tri osobe, a zatim ih dovodili do istog mjesta ili mjesta u blizini tog mjesta, i pucali u njih iz neposredne blizine iz pištolja a zatim i iz automatskih pušaka, a potom su sa vrha litice bacali ručne bombe ili pucali na tijela ubijenih i ranjenih koji su iz provalije jaukali, i na taj način ubili preko 200 muškaraca, među kojima i: Arifagić (Avdo) Enver, Avdić (Sulejman) Rasim, Ališić (Mehmed) Edin, Bajrić (Ramo) Šerif, Bajrić (Šerif) Zafir, Bašić (Muharem) Rasim, Bešić (Meho) Nihad, Bešić (Hamid) Zilhad, Bešlagić (Mustafa) Suvad, Blažević (Suljo) Šerif, Blažević (Hamdija) Ahmet, Blažević (Ibrahim) Fadil, Blažević (Edhem) Mustafa, Cejvan (Ibrahim) Zijad, Čausević (Smail) Besim, Čustić (Mehmed) Hilmija, Čustić (Mehmed) Ismet, Dergić (Džemal) Admir, Elezović (Kasim) Fahrudin, Elezović (Hajrudin) Jasmin, Elezović (Muharem) Edin, Elezović (Muharem) Emir, Elezović (Salih) Hajrudin, Fazlić (Refik) Almir, Fazlić (Hilmija) Edin, Fazlić (Ismet) Jasim, Fazlić (Ismet) Mirsad, Garibović (Sadik) Samir, Garibović (Hamdija) Kemal, Gutić (Hasan) Mirsad, Garibović (Atif) Vasif, Hasanagić (Hasan) Osman, Hirkić (Husein) Ismet, Hirkić (Husein) Rifet, Hirkić (Husein) Šefik, Hodžić (Fehim) Midhet, Hodžić (Husein) Ahmet, Horozović (Alija) Said, Horozović (Alija) Emsud, Ičić (Huska) Hajro, Jakupović Ibrahim, Jakupović (Mustafa) Armin, Jusufagić (Latif) Senad, Kadirić (Meho) Zuhdija, Kahrimanović (Sulejman) Mehmed, Kadirić (Mustafa) Sejad, Kauković (Mehmed) Elvin, Kahrimanović (Muharem) Uzeir, Kauković (Mehmed) Elvin, Kljajić (Ahmet) Meho, Kljajić (Ahmet) Sakib, Krkić (Salih) Ahmet, Kuburaš (Ćazim) Sabahudin, Kulašić (Omer) Abaz, Marošlić (Redžo) Himzo, Medić (Abaz) Ejub, Mehmedagić Alija, Memić (Mehmed) Asmir, Medić (Hilmija) Šefik, Mrkalj (Omer) Himzo, Muretčehajić (Haso) Idriz, Muretčehajić (Jusuf) Edin, Mujkanović (Redžep) Fahrudin, Memić (Sulejman) Nihad, Mujkanović (Hamdija) Husein, Mujkanović (Esad) Senad, Muretčehajić (Derviš) Mehmed, Rizvančević (Osman) Faik, Saldumović (Hamza) Bajazid, Sivac (Sefik) Kasim, Sivac (Ibrahim) Merzuk, Sivac (Munib) Edin, Sivac (Munib) Nedžad, Sivac (Džemal) Safet, Sljivar (Halil) Omer, Tadžić (Ibrahim) Zijad, Trnjanin (Bejdo) Sakib, Vehabović (Miralem) Seid, Zahirović (Husein) Ziko, Zulić (Latif) Nedžad, Zulić (Uzeir) Mesud, Žerić (Idriz) Sakib, dok je jedan broj vojno sposobnih muškaraca uspio preživjeti streljanje, i to njih najmanje 12, a da su do sada

pronađena samo 4. tijela, koja su i identifikovana i to: **Vehabović (Miralem) Seid, Fazlić (Hilmija) Edin, Kauković (Mehmed) Elvin i Krkić (Salih) Ahmet** kao i jedan broj dijelova tijela ubijenih osoba koji su identifikovani da pripadaju žrtvama: **Avdić (Sulejman) Rasim, Blazević (Hamdija) Ahmet, Blazević (Edhem) Mustafa, Cejvan (Ibrahim) Zijad, Elezović (Salih) Hajrudin, Elezović (Hajrudin) Jasmin, Gutic (Hasan) Mirsad, Hirkic (Husein) Sefik, Kadiric (Meho) Zuhdija, Kulasic (Omer) Abaz, Marošlić (Redzo) Himzo, Mehmedagić (Beco) Alija, Mrkalj (Omer) Himzo, Muretečajic (Haso) Idriz, Sivac (Ibrahim) Merzuk, Sivac (Sefik) Kasim, Sljivar (Halil) Omer, Trnjanin (Bejdo) Sakib i Zulić (Latif) Nedžad**, dok ostala tijela ni do danas nisu pronađena,

Dakle, u okviru širokog i sistematičnog napada vojske i policije Republike Srpske, znajući za takav napad, i da njegove radnje čine dio tog napada, optuženi Damir Ivanković zajedno sa drugim licima počinio, učestvovao i pomagao u pripremanju i učinjenju krivičnih djela progona kroz prisilno preseljenja stanovništva, namjerna lišavanja drugih osoba života (ubijanja), nečovječno postupanje, pri tome svjesno i voljno učestvujući u udruženom zločinačkom pothvatu civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor, čiji članovi su još bili i Stakić Milomir, Drljača Simo, Kuruzović Slobodan, ali i drugi pripadnici civilnih i vojnih vlasti u Prijedoru i Republici Srpskoj čiji je cilj bio da se bošnjaci i hrvati progone sa teritorije pod kontrolom srpskih vlasti, čineći upravo i kaznena djela ubijanja, prisilnog preseljanja, nečovječnog postupanja,

Čime je optuženi **Damir Ivanković**, počinio krivično djelo Zločin protiv čovječnosti iz članka 172. stavak 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k), a sve u svezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Pa ga Sud, za krivično djelo zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k), sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, uz primjenu citiranih odredbi i odredbi iz člana 39., 42. i 48. KZ BiH,

O S U D U J E **NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD** **14 (četnaest) GODINA**

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se u izrečenu kaznu zatvora, ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, i to u periodu od 14.01.2009. godine do 25.06.2009. godine, odnosno do puštanja na slobodu uz mjere zabrane kako je to definisano rješenjem Suda broj X-KR-08/549-1 od 02.07.2009. godine.

U skladu sa odredbom iz člana 188. stav 4. optuženi Damir Ivanković se oslobađa obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH ranjeni i porodice poginulih se sa eventualnim imovinskoopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optuženje i sporazum

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Posebnog odjela I za ratne zločine broj: KT –RZ: 48/06 od 08.01.2009.godine, koja je potvrđena dana 12.01.2009. godine, Damir Ivanković i sedam drugih lica optuženi su zbog krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

U toku glavnog pretresa, dana 22.06.2009. godine, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine podnijelo je sporazum o priznanju krivnje broj: KT –RZ: 48/06 koji je zaključen istog dana, te je predložilo razdvajanje postupka u odnosu na optuženog Damira Ivankovića. Iz razloga cjelishodnosti, odnosno kako bi pristupilo razmatranju sporazuma, pretresno vijeće je dana 29.06.2009. godine razdvojilo postupak u odnosu na optuženog Ivankovića.

Navedenim sporazumom optuženi Damir Ivanković priznao je krivicu za krivično djelo Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k) KZ BiH, a sve u vezi člana 180. stav 1. istog zakona, opisano na način i pod okolnostima dispozitiva navedene optužnice Tužilaštva, te se obavezao da će dati iskaz kao svjedok u predmetu koji se nastavio voditi protiv preostalih sedam optuženih, a Tužilaštvo BiH se saglasilo da mu se za ovo krivično djelo izrekne kazna zatvora u rasponu koji Sud odmjeri, od 8 (osam) do 15 (petnaest) godina.

Naime, navedenom optužnicom Damir Ivanković tereti se da je dana 21.08.1992. godine, a u okviru širokog i sistematičnog napada vojske i policije Srpske Republike BiH, a potom Republike Srpske usmjerenog protiv bošnjačkog i hrvatskog stanovništva općine Prijedor, znajući za takav napad, u svojstvu rezervnog policajca Stanice javne bezbjednosti Prijedor i intereventnog voda policije iz Prijedora, svjesno i voljno učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor odnosno izvršio, te učestvovao i pomogao prilikom sprovođenja konvoja u okviru kojeg se nalazilo preko 1.200 civila pretežno muslimanske ali i hrvatske narodnosti iz općine Prijedor, te da je zajedno sa drugim pripadnicima interventnog voda policije i policije iz Prijedora, prilikom zaustavljanja konvoja pored rijeke Ugar na lokalitetu planine Vlašić, izvršio selekciju preko 200 vojno sposobnih muškaraca od ostalog civilnog stanovništva iz konvoja koji su zatim sprovedeni do mjesta zv. „Korićanske stijene“, na planini Vlašić, gdje su ih sprovedli do ivice ceste, iznad provalije, pa im naredili da kleknu na sami rub ceste prema provaliji, te počeli pucati iz pištolja i automatskog naoružanja u tako postrojene ljude, nakon čega su tijela ubijenih padala u provaliju dok su se neke osobe iz stroja same bacale u provaliju radi izbjegavanja smrti, a potom su sa vrha litice bacali ručne bombe ili pucali na tijela ubijenih i ranjenih koji su iz provalije jaukali, i na taj način ubili preko 200 muškaraca.

Dana 29.07.2009. godine održano je ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje, te 30.06.2009. godine je optuženi kao svjedok Tužilaštva Bosne i Hercegovine, a što je jedan od uslova potpisanog Sporazuma o priznanju krivnje, svjedočio o događajima koji su predmet optuženja ostalih optuženih u predmetu, nakon kog svjedočenja, razmatrajući sporazum, vijeće se uvjerilo da je sporazum sklopljen dobrovoljno, svjesno i s razumijevanjem, da optuženi razumije pravne posljedice sporazuma, a naročito da se odriče

prava na sudenje i prava na ulaganje žalbe na krivično – pravnu sankciju, te da razumije posljedice vezane za imovinsko – pravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, kao i da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, nakon čega je sporazum prihvaćen, te se nastavilo sa pretresom za izricanje krivično-pravne sankcije predložene sporazumom, odnosno kazne zatvora u rasponu od 8 do 15 godina.

2. Izvedeni dokazi

Vijeće se uvjerilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog prvenstveno iz iskaza svjedoka na glavnom preteresu i to: Komljenović Milana, Peulić Boška, Vuković Čede, Pelengić Živorada, Udovičić Slobodana, Đukarić Radovana, Slavnić Drage, Krejić Nenada, Babić Zorana, Pavičić Milivoja, Pantić Nebojše, Marković Dragomira, Janković Jevte, beben Vlade, Bajrić Melise, Žerić Jusufa, Elezović Hakije, Sivac Muniba, Mujagić Bekira, Herceg Berislava, Bašić Nedžada, svjedoka „A“ i „B“, Suhonjić Sadika, Jakupović Huseina, svjedoka „KS – 1“, „KS – 2“, „K – 1“ i „KO – 12“, a potom i iz materijalnih dokaza koje je Tužilaštvo prezentiralo i to: Zapisnika o ispitivanju osumnjičenog Damira Ivankovića, broj: KT-RZ 48/06 od 27.05.2008. godine, 11.12.2008. godine i 23.12.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Ramić Elzina broj KT-RZ-48/06 od 08.08.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Ramić Almira broj KT-RZ-48/06 od 05.08.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Gnjatović Luke broj: 17-04/2-143/06 od 21.03.2006. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Lakić Vitomira broj: 17-04/2-146/06 od 22.03.2006. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka „KO-4“, broj KT-RZ 48/06, Zapisnik o saslušanju svjedoka „KO-16“, broj KT-RZ 48/06, Izvod iz matične knjige umrlih za **Arifagić (Avdo) Enver** broj: 04-202-1-425/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Avdić (Sulejman) Rasim** broj: 04-202-1-4583/2008 od 11.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Bajrić (Ramo) Šerif** broj: 04-202-1-4585/2008 od 11.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Bajrić (Šerif) Zafir** broj: 04-202-1-4586/2008 od 11.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Bašić (Muharem) Rasim** broj: 04-202-1-426/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Bešić (Meho) Nihad** broj: 04-202-1-427/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Bešlagić (Mustafa) Suvad** broj: 04-202-1-429/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Čaušević (Smail) Besim** broj: 04-202-1-430/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Ćustić (Mehmed) Hilmija** broj: 04-202-1-432/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Ćustić (Mehmed) Ismet** broj: 04-202-1-433/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Dergić (Džemal) Admir** broj: 04-202-1-401/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Elezović (Muharem) Edin** broj: 04-202-1-4506/2008 od 07.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Elezović (Muharem) Emir** broj: 04-202-1-4507/2008 od 07.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Elezović (Salih) Hajrudin** broj: 04-202-1-398/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Fazlić (Ismet) Jasim** broj: 04-202-1-434/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Fazlić (Ismet) Mirsad** broj: 04-202-1-435/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Garibović (Hamdija) Kemal** broj: 04-202-1-436/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Hasanagić (Hasan) Osman** broj: 04-202-1-437/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Hirkić (Husein) Ismet** broj: 04-202-1-438/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Hirkić (Husein) Rifet** broj: 04-202-1-399/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige

umrlih za **Hodžić (Fehim) Midhet** broj: 04-202-1-4590/2008 od 11.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Hodžić (Husein) Ahmet** broj: 04-202-1-4591/2008 od 11.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Ičić (Huska) Hajro** broj: 04-202-1-441/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Jakupović (Mustafa) Armin** broj: 04-202-1-442/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Kljajić (Ahmet) Sakib** broj: 04-202-1-4513/2008 od 07.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Marošlić (Redžo) Himzo** broj: 04-202-1-405/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Medić (Abaz) Ejub** broj: 04-202-1-482/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Memić (Mehmed) Asmir** broj: 04-202-1-413/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Muretčehajić (Haso) Idriz** broj: 04-202-1-404/2008 od 08.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Memić (Sulejman) Nihad** broj: 04-202-1-445/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Mujkanović (Hamdija) Husein** broj: 04-202-1-446/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Mujkanović (Esad) Senad** broj: 04-202-1-447/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Muretčehajić (Derviš) Mehmed** broj: 04-202-1-449/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Saldumović (Hamza) Bajazid** broj: 04-202-1-450/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Zulić (Latif) Nedžad** broj: 04-202-1-453/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Blažević (Suljo) Šerif** broj: 04-202-1-458/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Fazlić (Refik) Almir** broj: 04-202-1-4498/2008 od 07.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Vahabović (Miralem) Seid** broj: 04-202-1-650/2008 od 08.12.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Fazlić (Hilmija) Edin** broj: 04-202-1-463/2008 od 12.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Kauković (Mehmed) Elvin** broj: 04-202-1-651/2008 od 08.12.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Krkić (Salih) Ahmet** broj: 04-202-1-649/2008 od 08.12.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za **Blažević (Ibrahim) Fadil** broj: 04-202-1-459/2008 od 12.08.2008. godine Rješenje Osnovnog suda Prijedor broj: R:784/02 od 20.08.2002. godine, Zapisnik Osnovnog suda Prijedor broj: R:784/02 sastavljen dana 20.08.2002. godine, Rješenje Osnovnog suda Prijedor broj: R:290/02 od 26.11.2002. godine, Zapisnik Osnovnog suda Prijedor broj: R:290/02 sastavljen dana 06.08.2002. godine Rješenje Osnovnog suda Prijedor broj: R:157/2000 od 26.03.2000. godine, Zapisnik Osnovnog suda Prijedor broj: R:157/2000 sastavljen dana 26.03.2000. godine, Zapisnik o sudsko-medicinskom pregledu leševa na lokaciji Korićanske stijene, selo Korićani, opština Kneževo od 31.08.1992. godine, Zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog suda Travnik broj: Kri-8/03 od 12.06.2003. godine sa crtežom lica mjesta i fotodokumentacijom, Fotodokumentacija - pregled ostataka kostiju ekshumiranih na lokalitetu „Korićanske stijene“ KRI: 8/93 od 11.06.2003. godine, Sudsko-medicinska ekspertiza posmrtnih skeletnih ostataka sa lokaliteta Korićanske stijene - Vlašić, općina Skender Vakuf, juni 2003. godine, Stalni sudski vještak Silajdžić Brkić dr Sabiha, Popratni akt CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije broj: PP/164/99 od 04.02.2004. godine sa prilogom Zapisnik o ekshumaciji broj: 10-02/4.1-6/2/03 od 21.05.2003. godine i fotodokumentacijom, Popratni akt CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije broj: PP/164/99 od 12.02.2004. godine sa prilogom Zapisnik o ekshumaciji broj: 10-02/4.1-/286 od 03.10.2003. godine sa crtežom lica mjesta, fotodokumentacijom, i izvještajem o kriminalističko tehničkom pregledu lica mjesta, Foto-dokumentacija Kantonalnog ministarstva unutrašnjih poslova Bihać broj: 72/03 - ekshumacija 4 NN tijela, Korićani - I, općina Skender Vakuf 03.10.2003. godine sa crtežom lica mjesta, Konačni izvještaj o obdukciji za Vehabović (Miralem) Seid prim. dr. Miroslava Rakočevića, Konačni izvještaj

o obdukciji za Fazlić (Hilmije) Edin prim. dr. Miroslava Rakočevića, Zapisnik o reobdukciji za Kauković (Mehmed) Elvin prim. dr. Miroslava Rakočevića, Konačni izvještaj o obdukciji za Krkić (Salih) Ahmet prim. dr. Miroslava Rakočevića, Foto-dokumentacija lica mjesta Ostataka ljudskih kosti pronađeno na lokaciji „Korićanske stijene“ - mjesto pogubljenja 210 lica, bošnjaka muslimana od 12.07.1996. godine, Foto-dokumentacija mjesta na kojem je zločin počinjen i ostataka ljudskih tijela i odjeće (priloga:4) - opis foto-dokumentacije, DNA izvještaj za **Avdic (Sulejman) Rasim**, broj: KRI-8/03 Br. 149, od dana 24.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Blazevic (Hamdija) Ahmet**, broj: KRI-8/03 Br. 147, od dana 24.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Blazevic (Edhem) Mustafa**, broj: KRI-8/03 Br. 76, od dana 2.3.2004.godine, DNA izvještaji za **Cejvan (Ibrahim) Zijad**, broj: KRI-8/03 Br. 33, od dana 14.11.2003.godine, Br. 98, od dana 13.11.2003.godine i Br. 146, od dana 08.12.2003. godine, DNA izvještaj za **Elezovic (Salih) Hajrudin**, broj: KRI-8/03 Br. 92, od dana 10.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Elezovic (Hajrudin) Jasmin**, broj: KRI-8/03 Br. 39, od dana 03.06.2005.godine, DNA izvještaj za **Gutic (Hasan) Mirsad**, broj: KRI-8/03 Br. 95, od dana 8.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Hirkic (Husein) Sefik**, broj: KRI-8/03 Br. 124, od dana 26.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Kadiric (Meho) Zuhdija**, broj: KRI-8/03 Br. 42, od dana 14.09.2004.godine, DNA izvještaji za **Kulasic (Omer) Abaz**, broj: KRI-08/03 Br. 12, od dana 24.11.2003.godine, Br. 21, od dana 8.11.2003.godine, Br. 29, od dana 8.11.2003.godine, Br. 37, od dana 8.11.2003.godine, i Br. 111, od dana 8.3.2004.godine, DNA izvještaji za **Maroslic (Redzo) Himzo**, broj: KRI-8/03 Br. 26, od dana 6.5.2004.godine, Br. 119, od dana 5.12.2003.godine, Br. 127, od dana 8.3.2004.godine, i Br. 127, od dana 8.12.2003.godine, DNA izvještaji za **Mehmedagic (Beco) Alija**, broj: KRI-08/03 Br. 43, od dana 8.12.2003.godine i Br. 121, od dana 8.12.2003.godine, DNA izvještaji za **Mrkalj (Omer) Himzo**, broj: KRI-8/03 Br.142, od dana 13.2.2004.godine, i Br. 155, od dana 16.04.2004.godine, DNA izvještaj za **Muretcehajic (Hase) Idriz**, broj: KRI-8/03 Br. 113, od dana 6.5.2004.godine, DNA izvještaji za **Sivac (Ibrahim) Merzuk**, broj: KRI-8/03 Br. 109, od dana 21.1.2004.godine, Br. 131, od dana 21.1.2004.godine, i Br. 150, od dana 17.3.2004.godine, DNA izvještaji za **Sivac (Sefik) Kasim**, broj: KRI-8/03 Br. 96, od dana 11.12.2005.godine, i Br. 129, od dana 11.2.2005.godine, DNA izvještaj za **Sljivar (Halil) Omer**, broj: KRI-08/03 Br. 7, od dana 8.11.2003.godine, DNA izvještaj za **Trnjanin (Bejdo) Sakib**, broj: KRI-08/03 Br. 40, od dana 11.2.2005.godine, DNA izvještaj za **Zulic (Latif) Nedzad**, broj: KRI-8/03 Br. 115, od dana 11.12.2003.godine i Br. 156, od dana 2.12.2003.godine, DNA izvještaji za **Elezovic (Muharem) Edin - Elezovic (Muharem) Emir**, broj: KRI-8/03 Br. 46, od dana 8.11.2003.godine i Br. 136, od dana 31.3.2004.godine, DNA izvještaji za **Sivac (Munib) Edin - Sivac (Munib) Nedzad**, broj: KRI-8/03 Br. 91, od dana 6.5.2004.godine i Br. 112, od dana 8.11.2003.godine, Dvije fotografije crno-bijele boje ekipe za asanaciju terena, Spisak vodova za intervencije, SJB Stanica milicije Prijedor, Spisak radnika milicije za obračun ličnog dohotka u periodu 16.03. do 15.04.1992.g., SJB Prijedor, RSM Prijedor - Centar, Spisak pripadnika rezervnog sastava milicije (za naknadu LD) angažovanih u mjesecu maju 1992., Izvještaj o prekovremenom radu Prijedor - SM broj: 11-11/1-1 /90, RSM Prijedor - Centar, Spisak pripadnika rezervnog sastava milicije za juli 1992. /zaposleni/, RSM Prijedor - Centar, Spisak pripadnika rezervnog sastava milicije za juli 1992. /nezaposleni/, Prigovor na obračun LD Paraš Miroslava od 31.07.1992. godine, Spisak ovlaštenih radnika milicije Stanice Milicije Prijedor broj: 11-12/01-1-strogo.pov.br.41/92 od 13.08.1992. godine, RSM Prijedor - Centar, Spisak pripadnika rezervnog sastava milicije za avgust 1992. /nezaposleni/, Spisak radnika Stanice javne bezbjednosti Prijedor u avgustu 1992., RSM Prijedor - Centar, Spisak pripadnika rezervnog

sastava milicije za septembar 1992. /nezaposleni/, Popratni akt SJB Prijedor sa Spiskom pripadnika rezervnog sastava milicije - vojnih obveznika broj: 11-12-154 od 07.09.1992. godine Korekcije spiska RSM za X mjesec, Vanredni izvještaj operativni br. 21/08 Komande 22. lpr pov. br. 43/4 od 21.08.1992. godine, Borbeni izvještaj Komande 1. Krajiškog korpusa str.pov. br. 44-1/314 od 22.08.1992. godine, Redovni borbeni izvještaj Komande 1. Krajiškog korpusa str. pov. broj: 44-1/315, Naredba Miće Stanišića od 31.08.1992. godine, Depeša CSB SSJB B. Luka broj 11-1/02-2/345 od 11.09.1992. godine, Depeša SJB Prijedor broj: 11-12-2267 od 14.09.1992. godine, Depeša CSB SSJB B. Luka broj 11-1/02-2/370 od 7.10.1992. godine, Depeša SJB Prijedor broj: 11-12-2344 od 13.10.1992. godine, Krivična prijava CSB Banja Luka broj: 11-1/02-230- od 8.9.1992. godine, Prijedlog za preduzimanje određenih istražnih radnji Osnovnog javnog tužilaštva Banja Luka broj: KTN 2293/92 od 14.09.1992. godine, Akt Osnovnog suda u Banja Luci od 24.09.1992. godine, Zahtjev za prikupljanje potrebnih obavještenja Osnovnog javnog tužilaštva Banja Luka broj: KTN 2293/92 od 30.09.1992. godine, Akt Komande 1. Krajiškog Korpusa (IKM) str.pov.br. 604-1/92 od 16. oktobra 1992. godine sa priloženim spiskom, Depeša SJB Prijedor broj: 11-12-97 od 10.02.1993.godine, Uputstvo o organizovanju i djelovanja organa srpskog naroda u Bosni i Hercegovini u vanrednim okolnostima od 19. decembra 1991. godine - varijanta A i varijanta B, Odluku o strateškim ciljevima srpskog naroda u BiH od 12. maja 1992. godine objavljenu u „Službenom glasniku“ Republike Srpske br. 22 od 26.11.1993. godine, Naredba Načelnika SJB Prijedor broj: 11-12-20 od 31.5.1992. godine, Informacija o sprovođenju zaključaka, odluka i naredbi CSB Banja Luka – SJB Prijedor broj: 11-12-13 od 03.09.1992.godine, Izvještaj o radu SJB Prijedor za posljednjih 9. mjeseci 1992. godine iz januara 1993. godine, Izvod iz kaznene evidencije SJB Prijedor broj: 08-1-10/02-2-236-235/49-36/08 od 04.08.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za Paraš (Stevo) Miroslav broj: 04-202-1-6470/2008 od 21.10.2008. godine, Izvod iz matične knjige umrlih za Bulić (Nikola) Željko broj: 04-202-1-6471/2008 od 21.10.2008. godine, Vojna knjižica na ime Ivanković Damir broj: 173941 sa datumom izdavanja 31. mart 1987. godine, Uvjerenje o ranjavanju Stanice javne bezbjednosti Prijedor broj: 11-12-74 od 27.10.1992. godine, Uvjerenje Personalne službe, Vojne pošte 3670 Prijedor Int. broj: 716-20/395 od 30.10.1992. godine, Matični karton i Jedinični karton za Ivanković Ivana Damir.

Odbrana optuženog Ivanković Damira nije ponudila dokaze.

3. Završne riječi - iznesene tokom obrazlaganja raspona kazne

Tokom ovog pretresa, tužiteljica je kao olakšavajuće okolnosti istakla kooperativnost optuženog sa haškim istražiteljima još 2002 – 2003. godine kada je optuženi stupio u kontakt sa istražiteljima i svjedočio, pri tome ne skrivajući svoje učešće, te njegovo javljanje 2006. godine Tužilaštvu BiH radi procesuiranja. Nadalje, istakla je njegovo iskreno kajanje i svjedočenje, raniju neosuđivanost, te spremnost optuženog da se izvine oštećenim.

Iste olakšavajuće okolnosti istakao je i branilac optuženog, dodavši da je optuženi dao ogroman doprinos rasvjetljavanju ovog događaja iako svjestan da svjedočenjem izlaže sebe i svoju porodicu opasnosti, te da je postao pripadnik interventnog voda kako bi zaštitio sebe i svoje roditelje budući da je jedini bio ...nacionalnosti, da je nezaposlen, lošeg imovnog

stanja, oženjen i otac malodobnog djeteta. Konačno, branilac je tražio da Sud odmjeri adekvatnu, ali ne prestrogu kaznu i da troškovi padnu na teret budžetskih sredstava Suda.

4. Primjenjivi zakon

Potpisujući sporazum broj: KT-RZ-48/06 od 22.06.2009.godine, optuženi Ivanković Damir je priznao krivicu za izvršenje krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti, odnosno za krivično djelo koje kao takvo nije bilo izričito propisano Krivičnim zakonom Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja navedenog krivičnog djela, ali je propisano važećim Krivičnim zakonom BiH.

Pitanje primjenjivosti KZ BiH posmatra se u kontekstu odredbe člana 4a istog zakona, te člana 7. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, pri tom posebno imajući u vidu "opće principe međunarodnog prava" u smislu odredbi člana 3. i 4. KZ BiH, te budući da je Zločin protiv čovječnosti predstavljao krivično djelo i u inkriminisanom periodu, primjena Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine je jedina mogućnost. Ovakav stav potvrđen je dosadašnjom praksom Suda BiH¹ kao i Odlukom Ustavnog Suda BiH u predmetu Abduladhim Maktouf².

5. Nalazi Suda

a) Opća obilježja krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti

U skladu sa optužnicom Tužilaštva BiH, optuženi se tereti za počinjenje krivičnog Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a koji glasi:

"Ko, kao dio širokog ili sistematičnog napada usmjerenog bilo protiv kojeg civilnog stanovništva, znanjući za takav napad, učini koje od ovih djela:

- a) lišer je druge osobe života (ubistvo);*
- a) deportac,ja ili prisilno prese,jer je stanovništva;*
- e) zatvarar je ili drugo teško oduzimar je fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava*
- h) progon bilo koje grupe ljudi ili kolektiva na političkj, rasncj, nacionalncj, etničkckj, kulturncj, vjerskcj, spolncj ili drugcj osnovi kc,ja je univerzalno prihvaćena kao nedopustiva po međunarodnom pravu, u vezi s bilo kojim krivičnim djelom iz ovog stava ovog člana, bilo kojim krivičnim djelom propisanim u ovom zakonom ili bilo kojim krivičnim djelom u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;*
- k) druga nečovječna djela slične prirode, učir,jena u nan,jeri nanošer,ja velike patr,je ili ozbi,jne fizičke ili psihičke povrede ili narušer,ja zdrav,ja,*

kaznit će se kaznom zatvora najmar,je deset godina ili kaznom dugotr,cjnog zatvora."

¹ Između ostalog, prvostepena i drugostepena presudu u predmetu Dragoje Paunović, broj X – KR – 05/16 od 26.05.2006. godine.

² Odluka o dopustivosti i meritumu Ustavnog suda BiH u predmetu Abduladhim Maktouf, broj AP 1785/06 od 30.03.2007. godine.

Iz zakonske definicije krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti proizilaze slijedeći opšti elementi:

- i. Postojanje širokog ili sistematičnog napada;
- ii. Da je djelo učinjeno kao dio takvog napada;
- iii. Da je napad usmjeren bilo protiv kojeg civilnog stanovništva;
- iv. Da je optuženi znao za takav napad.

i. Postojanje širokog ili sistematičnog napada.

Za postojanje ovog opšteg elementa navedenog krivičnog djela potrebno je da postoji napad u smislu vršenja nasilnih radnji, koje ne moraju uključivati upotrebu oružane sile i mogu podrazumijevati bilo koji oblik zlostavljanja stanovništva³, ali to mora biti širok i sistematičan napad odnosno široka ili sistematska praksa vršenja zločina, a ne pojedinačni ili izolovani događaji. Takav napad mora biti obiman i usmjeren protiv velikog broja lica (*širok*)⁴ ili mora predstavljati organizovane akte nasilja po svojoj prirodi (*sistematski*)⁵, pri čemu su navedena dva oblika data alternativno što znači da je dovoljno da se ispuni samo jedan. Dakle, ubistvo, deportacija, zatvaranje, nacionalno, vjersko ili etničko proganjanje kvalifikovaće se kao zločini protiv čovječnosti samo ako su dio takve prakse. S druge strane, rasprostranjenost i sistematičnost ne odnose se na samo djelo optuženog, odnosno dovoljna je samo jedna radnja ili ograničen broj radnji optuženog u okviru širokog ili sistematičnog napada da bi se djelo kvalifikovalo kao zločin protiv čovječnosti.⁶

U odnosu na postojanje ovog elementa u konkretnom slučaju, Sud se rukovodio utvrđenim činjenicama u presudama MKSJ u predmetima protiv Duška Tadića, Miroslava Kvočke i drugih, Milomira Stakića, te Radoslava Brđanina, a koje činjenice je ovaj Sud, na prijedlog Tužilaštva, djelomično prihvatio.⁷

Takođe, većina saslušanih svjedoka, kao i sam optuženi, izjasnila se na oklonosti i prilike koje su vladale u Prijedoru od proljeća pa do kraja 1992. godine dajući pretresnom vijeću jasnu sliku u vezi sa postojanjem širokog i sistematičnog napada na području opštine Prijedor u kritičnom periodu.

ii. Da je djelo učinjeno kao dio takvog napada.

Slijedeći uslov za postojanje krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti podrazumijeva da radnje optuženog budu dio širokog ili sistematskog napada. Dakle, mora postojati određena povezanost između radnji optuženog i napada, te je s tim u vezi, Žalbeno vijeće MKSJ u predmetu Kunarac i drugi zaključilo da ovaj uslov nije zadovoljen ako je zločin, s obzirom

³ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i drugi* (juni 2002), para 86 i 89;

⁴ Presuda Pretresnog vijeća u predmetu *Tadić* (maj 1997), para 648;

⁵ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i drugi* (juni 2002), para 94;

⁶ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i drugi* (juni 2002), para 96;

⁷ Rješenje o utvrđenim činjenicama broj X – KR – 08/549 od 29.06.2009. godine

na kontekst i okolnosti pod kojim je počinjen, bio toliko udaljen od napada da se ne može razumno zaključiti da je bio sastavni dio napada.⁸

Naime, da je Damir Ivanković znao da njegove radnje predstavljaju sastavni dio napada jasno prizilazi iz činjenice da je on i prethodno u nekoliko navrata sudjelovao u sprovođenju konvoja sa Hrvatima i muslimanima iz Prijedora, a što je u kritičnom periodu, bila gotovo redovna pojava.

iii. Da je napad usmjeren bilo protiv kojeg civilnog stanovništva;

Napad, dakle, mora biti usmjeren protiv civilnog stanovništva što podrazumijeva analizu nekoliko pojmova, odnosno objašnjenje svakog pojma koji čini ovaj element. Iako mišljenja u pogledu toga šta se smatra civilnim stanovništvom u haškoj praksi nije bio usklađen u početku, Žalbeno vijeće u predmetu Blaškić zauzelo je stav da se pod „civilima“ smatraju sva lica osim onih koja pripadaju oružanim snagama, milicijama ili dobrovoljačkim jedinicama koje čine dio takvih oružanih snaga ili organizovanim grupama otpora pod određenim uslovima⁹, s tim da prisustvo vojnika među civilima ne znači da se takvo stanovništvo nužno ne smatra civilnim.¹⁰

Pri tome, pod stanovništvom se podrazumijeva određeni dovoljan broj pojedinaca, ali ne i cjelokupno stanovništvo neke regije, odnosno potrebno je utvrditi da se ne radi samo o ograničenom i nasumice odabranom broju pojedinaca.¹¹

Konačno, potrebno je da je civilno stanovništvo primarna, a ne sporedna meta napada.¹²

Svi izvedeni dokazi jasno upućuju na zaključak da je meta napada bilo civilno bošnjačko i hrvatsko stanovništvo općine Prijedor, odnosno da su, lica koja su strijeljana na Korićanskim stijenama bili civili, što su bez ikakve dvojbe potvrdili svi saslušani svjedoci, kako oni koji su bili u samom konvoju, tako i oni koji su bili u njegovoj pratnji. Uostalom, potvrdili su to i svjedoci koji su narednih dana bili na licu mjesta, gdje je izvršeno streljanje, uključujući i samog optuženog.

iv. Da je optuženi znao za takav napad.

Za postojanje ovog opšteg elementa zločina protiv čovječnosti potrebno je da učinilac zna da njegova djela predstavljaju dio širokog ili sistematskog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva, odnosno da kod počinioca postoji svijest o takvom napadu i da njegova djela predstavljaju dio tog napada.

⁸ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i drugi* (juni 2002), para 100;

⁹ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Blaškić* (juli 2004), para 113;

¹⁰ *Ibid.* Para 115;

¹¹ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kunarac i drugi* (juni 2002) para 90

¹² *Ibid.* Para 92

Da je optuženi Ivanković znao za napad jasno proizilazi iz njegovog iskaza ali i iz svih drugih izvedenih dokaza. Takode, sama činjenica, da je Damir Ivanković bio pripadnik interventnog voda u inkriminisanom periodu govori da je on sudjelujući u akcijama voda morao biti svjestan događanja na području Prijedora.

b) Radnje izvršenja i ostali elementi

Optuženi se tereti da je u inkriminisanom periodu, svjesno i voljno učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu civilnih i vojnih vlasti općine Prijedor, u cilju progona osoba bošnjačke i hrvatske nacionalnosti i vršenja zločina nad njima odnosno a) lišenja drugih osoba života (ubistva), d) deportacije ili prisilnog preseljenja stanovništva, e) zatvaranja ili drugog teškog oduzimanja fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava i k) druga nečovječna djela slične prirode, učinjena u namjeri nanošenja velike patnje ili ozbiljne fizičke ili psihičke povrede ili narušenja zdravlja.

Za postojanje progona neophodno je da optuženi izvrši navedena djela sa diskriminatornom namjerom odnosno namjerom da se žrtve progone na političkoj, rasnoj, vjerskoj ili drugoj nedopuštenoj osnovi, dakle pored opšte namjere koja se zahtjeva za zločin protiv čovječnosti potrebno je postojanje i diskriminatorne namjere.

a) Ubistvo kao zločin protiv čovječnosti podrazumijeva da je do smrti došlo kao rezultat činjenja ili nečinjenja optuženog odnosno da je postupak optuženog bio bitan uzrok smrti žrtve, s tim naravno, da zadovoljava i opšte elemente krivičnog djela zločina protiv čovječnosti odnosno da je ubistvo počinjeno kao dio širokog ili sistematskog napada protiv civilnog stanovništva kojeg je optuženi bio svjestan.

d) Protivpravna deportacija, uz prisilno premještanje podrazumijeva nasilno raseljavanje stanovništva, koje je zakonito boravilo na tom području, bez osnove predviđene međunarodnim pravom, bilo u drugu državu, bilo unutar iste države. Pri tome, pored postojanja opštih elemenata krivičnog djela zločina protiv čovječnosti, potrebno je da postoji i namjera optuženog da se osobe presele na neprivremenoj osnovi.¹³

e) Zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava podrazumijeva, uz ostale opšte elemente, protivpravno lišavanje slobode jedne ili više osoba. U pogledu subjektivnog elementa potrebno je da postoji namjera da se pojedinac liši slobode ili razumno znanje da će činjenje ili nečinjenje vjerovatno dovesti do arbitrarnog lišavanja fizičke slobode.¹⁴

k) Pod druga nečovječna djela slične prirode, spada svaki akt kojim je uzrokovana teška patnja ili ozbiljna tjelesna povreda odnosno povreda tjelesnog ili mentalnog zdravlja, pri čemu je učinilac postupao u namjeri da žrtvi nanese takvu povredu, i gdje je takav akt počinjen kao dio širokog ili sistematskog napada protiv civilnog stanovništva kojeg je optuženi bio svjestan.

¹³ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Stakić* (mart 2006), para 319.

¹⁴ Presuda Pretresnog vijeća u predmetu *Krnjelac* (mart 2002), para 115.

Udruženi zločinački poduhvat kao oblik individualne odgovornosti obuhvata slučajeve u kojima svi učesnici imaju istu namjeru da ostvare zajednički cilj i preduzimaju određene radnje usmjerene na njegovo postizanje.¹⁵

Iz iskaza svih do sada saslušanih svjedoka, kao i svih navedenih materijalnih dokaza prozilazi da je Ivanković, zajedno sa drugim licima, svjesno i voljno sudjelovao u sprovođenju konvoja od 21.08.1992. godine, te da je on bio prisutan kritične prilike na lokalitetu poznatom pod nazivom Korićanske stijene, što kad se dovede u vezu sa izjašnjenjem optuženog Damira Ivankovića, upućuje na zaključak da postoji dovoljno dokaza o njegovoj krivnji za progon bošnjačkog i hrvatskog stanovništva i vršenju zločina nad njima, uključujući i strijeljanje civila, na način kako je to i navedeno u optužnici.

Stoga vijeće zaključuje van razumne sumnje da radnja optuženog ispunjava elemente krivičnog djela zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), e) i k) KZ BiH i da je on individualno odgovoran za počinjenje djela kako se to navodi u članu 180. stav 1. KZ BiH.

7. Odmjeravanje kazne

U vezi sa krivičnom sankcijom koja je izrečena optuženom treba istaći da je vijeće prije svega pošlo od težine djela koje je optuženom Damiru Ivankoviću stavljeno na teret i stepena njegove krivične odgovornosti, a potom polazeći od svrhe kažnjavanja, te svih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, izreklo kaznu zatvora u trajanju od četrnaest godina.

Sud je pri tom imao u vidu činjenicu da se optuženi priznavanjem krivice suočava sa posljedicama onoga što je uradio, što predstavlja ključni aspekt potvrdnog izjašnjavanja o krivici, čak i ako je, kao što je slučaj u ovom predmetu, to uradio preko sporazuma o priznanju krivice. Ovo priznanje krivice, ne doprinosi samo utvrđivanju istine, obzirom da je optuženi svojim svjedočenjem tome znatno doprinjeo, već i pomirenju na ovim prostorima, u šta vijeće vjeruje, a što je bitno uticalo na donošenje odluke o tome koju težinu treba pridati potvrdnom izjašnjavanju o krivici u svrhu ublažavanja kazne.

Sasvim je sigurno da će se ova kazna prema nekima činiti suviše blagom, a po drugima strogom, međutim vijeće je krećući se u okviru raspona od osam do petnaest godina (kako predviđa sporazum) zaključilo da je kazna zatvora u trajanju od četrnaest godina, imajući u vidu priznanje optuženog Damira Ivankovića, kao i njegovu saradnju sa organima gonjenja u otkrivanju istine, ne samo u ovim nego i u drugim događajima na ovim prostorima, adekvatna i da će se njome u ovom slučaju postići svrha kažnjavanja.

Sud prihvata njegovo iskreno kajanje, obzirom da optuženi još od 2002. godine, kao svjedok u predmetima pred Haškim Tribunalom, svjedočio ne samo o ovom, nego i o mnogim drugim dešavanjima na prostorima BiH u ratnom vremenu, dakle, i ta značajna saradnja, kako sa Tužilaštvom Haškog Tribunala, sa Haškim istražiteljima, tako i sa Tužilaštvom BiH, za optuženog predstavlja olakšavajuću okolnost koju je Sud imao u vidu prilikom odmjerenja kazne.

¹⁵ Presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka i drugi* (februar 2005), para 82

Sud je, naravno uzeo u obzir i sve druge okolnosti koje utiču na visinu kazne, pa je tako cijenio i da je optuženi porodičan čovjek, otac malodobnog djeteta, da do sada nije kažnjavan, što također predstavlja olakšavajuće okolnosti koje u svojoj ukupnosti opravdavaju kaznu koja je izrečena optuženom, tim prije što otežavajućih okolnosti Sud nije našao.

Uzimajući navedeno u obzir, Sud je našao da je svrha kažnjavanja u odnosu na optuženog u potpunosti ostvarena kroz osudu na kaznu zatvora u trajanju od 14 godina, te je, u skladu sa odredbama člana 39., 42. i 48. KZ BiH Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude, a vrijeme pritvora u kom se optuženi nalazio od od 14.01.2009. do 02.07.2009. godine će se, na osnovu odredbe član 56. KZ BiH, uračunati u kaznu zatvora.

8. Odluka o troškovima postupka i imovinsko-pravnom zahtjevu

Na osnovu odredbe člana 188. stava 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi je oslobođen dužnosti naknade troškova postupka, obzirom da iz dokaza o imovnom stanju optuženog, kao i činjenice da je isti bez stalnog zaposlenja, odnosno bez redovnih mjesečnih primanja, proizlazi da bi dužnost naknade cjelokupnih troškova postupka mogla ugroziti egzistenciju optuženog i njegove porodice.

Prilikom upućivanja ranjenih i porodica poginulih na parnični postupak da bi ostvarili svoj eventualni imovinskopravni zahtjev, Sud se vodio činjenicom da bi za određivanje iznosa po imovinskopravnom zahtjevu bio potreban duži vremenski period, te bi se na taj način produžio postupak. Stoga je donesena odluka u skladu sa odredbom člana 198. stav 2. ZKP BiH.

ZAPISNIČAR – PRAVNI SAVJETNIK
EMIL PINKAS

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MINKA KREHO

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Žalba na ovu presudu može se izjaviti u roku od 15 dana od dana prijema presude, ali ne u odnosu na odluku o krivično-pravnoj sankciji.